

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Udenfor Loven

Citation: Brandes, Edvard: "Udenfor Loven", i Brandes, Edvard: *Udenfor Loven*, 1902, s. 199.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_15-shoot-idm140573646442496.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udenfor Loven

ROSE.

Hvem véd! Og *var* det hændt, du havde vel frelst dig ud igen — og saa havde du 200 dog levet og var maaske blevet et andet Menneske, rigere, gladere, større derved! Ja jeg véd jo ikke, hvad du har følt og tænkt de mange Aar, inden du sløvedes og forsagede, men jeg véd, at jeg udholder det ikke — jeg *kan* ikke mere leve her hos jer i dette, der lægger sig som Mug og Skimmel over mig! Det er jer egen Skyld — I har villet spærre mig inde i jer Alderdom, dér hvor alle Følelser sover — og jeg var godt paa Veje til at sove mig ihjel. Han, den fortryllede Prins, er kommen — og jeg er vaagen, og tusindfold hellere ud paa de store Have og til de slemme Storme med ham end ligge fortøjet herinde i Havnen, hvor ikke en Vind rører sig og det stille Vand stinker op imod mig.

Jeg *kan* ikke, Fader, jeg kan ikke — ikke slippe ham; jeg maa drage med ham — til Lykke og Ulykke, som det kan falde sig — blot leve paa mit eget Ansvar og fornemme Solen og Vejret over mig.